

Kreds: af Erhverv. Hvis man virkelig kun tænker paa Haandværkere, forekommer det mig, at Meget kunde tale for da at sige det, altsaa at sige: At foruden de Haandledende skulde ogsaa de, der drive Haandværksnæring, indbrages. Der er en Art af Erhvervsvirksomhed, med Hensyn til hvilken det har været et meget omdebatteret Spørgsmaal, hvorvidt den falder ind under Begrebet borgerlig Næring, det er det saakaldte Partsrhederi, nemlig det, at flere Personer i Forening ere Medrhedere, udrhede Stibe i Forening, uden at der ibrigt bestaar noget Interessentforhold imellem dem, saaledes altsaa, at deres Mellemværende i Virkeligheden kun indskrænker sig til Stibet. Dette Forhold, Partsrhederi, har været meget omtvistet. Justitsministeriet har et Par Gange udtalt, at Partsrhederi maatte regnes til borgerlig Næring, og at som Følge deraf Anmeldelse derved skulde finde Sted, men ganske vist med den Begrændsning, at Anmeldelsen ikke ganske kunde finde Sted paa den Maade, som Loven af 23de Januar 1862 bestemmer, fordi dens Bestemmelser ikke passe paa den Slags Forhold som Partsrhederi. Nogle juridiske Forfattere have været af en modsat Mening og have ment, at netop den Omstændighed, at Reglerne i Loven af 23de Januar 1862 om, hvad Anmeldelsen skal indeholde, ikke passede paa Partsrhederi, var et Bevis paa, at Partsrhederi ikke skulde regnes til borgerlig Næring i den Forstand, hvori Firkaloven bruger dette Ord, og at Anmeldelse altsaa ikke skulde finde Sted derved. Jeg gjør altsaa disse Bemærkninger, ikke fordi jeg mener, at det er Noget, som har særlig Betydning for Lovforslaget. Thi jeg erkjender naturligvis, at har man hidtil hjulpet sig med dette mere ubestemte Udtryk i Loven af 1862, kan man naturligvis ogsaa gjøre det i Fremtiden, Verden vil ikke forgaa for det. Men jeg henstiller blot, om det ikke var muligt at finde et noget mere bestemt Udtryk, som ikke aabner Veien for Tvivl.

Hvad dernæst angaar Vædringsforslaget under Nr. 3, saa er jo det første Stykke en ligefrem Følge af den Grundtanke, som Udvalgets Flertal gaar ud fra, og hvad det næste Stykke angaar, forekommer det mig, at det i enhver Henseende er hensigtsmæssigt og billigt. Jeg ser ikke, at Noget kan blive udsat for ubillig Behandling, naar Loven lyder saaledes, at det kun er dem, som forsættelig efterligne Firmaer af Andre, der kunne komme under Straffeanvar. Jeg kan heller ikke se, at den naturlige Frihed i denne Henseende gaas for nær; thi det kan dog ikke paastaas fra nogen Side, at der bør

være Frihed til saaledes at tilvende sig Fordele ved forsættelig at tilvende sig Andres Firma. Jeg skal i Forbigaaende her bemærke, at man ingenlunde er tilstrækkelig sikret i denne Henseende ved Vedragerilovgivningens almindelige Regler. Vedragerilovgivningen kan naturligvis ramme den, der hos tredje Mand tilvender sig Et eller Andet, idet han udgiver sig for en Anden end han er. Men det behøver ikke at være Tilfældet her. Den paagjældende Person benytter sig kun af en Misforstaaelse med Hensyn til Navnet, men han udgiver sig jo ikke for Andre, end den han er. Derfor tror jeg rigtignok ikke, der kan være Tale om, at dette saa meget omtalte Exempel med Jens Sorgen Jensen og Sorgen Jensen faldt ind under Vedragerilovgivningen. Erkjender man, at en saadan foretagen vilkaarlig Forandring af det Navn, hvorunder man driver sin Forretning, og som for Resten stemmer med Ens eget Navn, i den Hensigt at tilvende sig Andres Kredit, er et Misbrug, maatte det rammes ved en Bestemmelse i Firkaloven, thi det kan ikke falde ind under de almindelige Vedrageribestemmelser. Vædringsforslaget under Nr. 4 er, som jeg før bemærkede, en ligefrem Konsekvens af Vædringsforslaget under Nr. 2, og det kan ikke godt være anderledes. Heller ikke skal jeg med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 5, 6, 7, 8 og 9 gjøre videre Bemærkninger, idet jeg er enig i, at de ere en nødvendig eller i alt Fald naturlig Konsekvens af den Forandring i Lovforslaget, som foretages ved Vædringsforslaget under Nr. 2. Jeg skal endnu kun gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 10 og 11, der jo høre sammen, idet deres Hensigt er at bringe samme Tanke til Udførelse. Jeg skal med Hensyn til Lovforslagets § 33 lit. c. først bemærke, at naar der staar: „Som Selskab med begrændset Ansvar betragtes ethvert Selskab med veglende Medlemsantal eller veglende Kapital (Forbrugs- og Produktionsforeninger og deslige) selv om dets Medlemmer ere fuldt ansvarlige“, har det aldrig været Meningen dermed at ville udtale, at Forbrugs- og Produktionsforeninger altid ere anmeldelsespligtige. Det fremgaar tilstrækkeligt af § 35, saaledes som Ordføren for Udvalgets Flertal bemærkede. Men naar den Parenthes om Forbrugsforeninger osv. er bleven sat ind, er det væsentligt kun sket for at gjøre det forstaaeligere for Folk, hvad man mener med Ordene „Selskab med veglende Medlemsantal eller veglende Kapital“. Det er jo nemlig en Form af Interessentfaber, som først ere opstaaede i den sidste Snes Aar, kan man sige. Enhver, der